

en Del blive opsparet alligevel, det ved ingen noget om, men efter Lovforslaget ved vi, at de vil blive opsparet.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard mente, at Forbruget ikke vilde indskrænkes hos de Befolkningsklasser, der her er Tale om. Ja, jeg vil dog antage, at det er de Befolkningsklasser, hvis Forbrug bedst kan indskrænkes, men det er jo muligt, at et stort og, jeg kan godt sige, et overdrevent Forbrug er groet saa fast i disse Befolkningsklasser, at det vil være vanskeligt for dem at bekvemme sig til en Indskrænkning. Jeg tror dog, det vilde være overmaade samfundsgavnligt, om man gennem Skatteforanstaltninger kunde lægge et saa stærkt Pres paa denne Del af Befolkningen, at den lærte at begrænse sit Forbrug, maaske fordi Nødvendigheden et Øjeblik viste sig for dem, den Nødvendighed, de aldrig har staaet overfor før, og jeg synes ikke, man skal ganske give op, fordi man mener, der er uheldige Forbrugsvaner hos denne Del af Befolkningen, som det kan blive vanskeligt at ændre. Det er efter min Mening en samfundsøkonomisk Pligt at medvirke til en Forbrugsindskrænkning i disse Kredse. I Almindelighed vil vi dog vist kunne sige, at der vil kunne leves nogenlunde menneskeligt, økonomisk set, selv om Forbruget blev meget stærkt indskrænket.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard talte ogsaa om, at Lovforslaget vilde medføre Kapitalflugt, det ærede Medlem Hr. Lange sluttede sig dertil, og ogsaa det ærede Medlem Hr. Rode syntes at være noget tilbøjelig til at mene noget lignende. Det er efter min Mening fuldstændig urigtigt. Hvad vil Kapitalflugt sige? Det vil sige, at man af Frygt for Nedgang i Pengenes Værdi i det Land, i hvis Valuta man har sin Kapital anbragt, søger at faa denne Kapital anbragt i et andet Lands Valuta, og den Kapitalflugt kender vi meget af, den har det tidligere Ministerium bidraget overordentlig stærkt til at fremme i Danmark, fordi det har holdt sig tilbage fra effektive Foranstaltninger til at fremme Kronens Værdi eller hindre Kronens Fald. Den Undersøgelse, der for nylig er foretaget af Valutacentralen, viser, at der er foregaaet en meget betydelig Kapitalflugt i Danmark. Det skyldes netop den Mistillid til den danske Kronens Evne til at holde sin Værdi, som er kommet frem i det tidligere Ministeriums Tid. Men i det Øjeblik man kan nogenlunde skabe Sikkerhed for og Tro paa, at den danske Krone vil holde sin Værdi og maaske

endda stige lidt, er der ingen Grund til at frygte for Kapitalflugt, for saa vil det være en overordentlig daarlig Forretning. Enhver Overvejelse af, om man skal flytte Kapitalen eller ej, vil føre til, at man maa sige til sig selv: Nej, hvorfor skulde jeg tabe ved at lade mine Penge gaa over i en fast Valuta, naar jeg kan have dem i en stigende Valuta? Saa alle Foranstaltninger, der kan træffes i Danmark til at skabe Tro paa Kronens Værdi og Tillid til, at den har Tendens til at gaa opad, vil hindre Kapitalflugt og maaske endda medføre, at Kapital strømmer til Danmark, fordi det er bedst at have sine Penge anbragt i en Valuta, der gaar i Vejret. Jeg tror ikke, at man ved Kapitalflugt skal tænke paa, at Folk rejser ud af Landet, idet de siger: Nu vil jeg ikke være i det lille Danmark mere, der har vi Formueskat og høj Indkomstskat og høje Toldskatter, som skyldes det tidligere Ministerium — der kunde være mange Grunde til, at man vilde sige: Nu er Danmark ikke værd at leve i. Der er vel altid nogle Mennesker, som vil sige, at de vil forlade Landet. Det er beklageligt, men det er der intet at gøre ved; de fleste af os vil dog alligevel være saaledes bundet til Erhvervslivet og det økonomiske Liv i Danmark, at det ikke betyder saa overordentlig meget. De, som paa Grund af dette Lovforslag skulde sige: Lad os prøve, om vi ikke kan slippe helt for den Afgift, her er Tale om, ved at sende vor Kapital til Udlandet, vil blive skuffet, for de vil opdage, at det er den Formue, som er deklareret den 1. Januar 1924, der er Tale om, og den Kapital kan ikke echappere, Forpligtelsen til at betale denne Afgift vil vedblive at paahvile den. Og det er netop derfor, den Form er valgt, at Afgiften forfalder paa et bestemt Tidspunkt, selv om den kan betales over en længere Aarrække. Det er ikke alene for at hindre, at Kapitalen af den Grund skulde gaa til Udlandet — det vil jeg ikke anse for noget, der vil ske i stort Omfang —, men ogsaa fordi der vil komme en overordentlig stærk Tendens til at skjule sin Formue, hvis Afgiften skulde paalignes ekstraordinært hvert Aar. Men en saadan Ting er en Umulighed, idet man tager den Formue, der een Gang er deklareret. Saa ved man, hvad man kan faa fat i. Den Tale om Kapitalflugt, som sættes i Forbindelse med dette Forslag, tror jeg skal sættes i Forbindelse med et helt andet Forhold, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt vi kan hæve vor Kronens